

РЕШЕНИЕ

№ 2601

гр. София, 02.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 111-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: И. М.

при участието на секретаря М. В.
като разгледа докладваното от И. М. Административно наказателно дело № 20231110202182 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Софийски Районен съд е сезиран с жалба от Р. В. Т. с постоянен адрес: с ЕГН: *****, чрез упълномощен защитник против Наказателно Постановление № ИК – 30/03.07.2020г. издадено от Председател на Сметна палата на Република България, което на жалбоподателя е наложено наказание глоба 3 000 лева извършено за нарушение по чл.170, ал.1 от ИК.

В жалбата си до съда санкционираното лице оспорва наказателното постановление с твърдението, че визираното в АУАН и НП деяние не е било извършено виновно, както и че е били изтекъл установения в чл.34, ал.1 от ЗАНН давностен срок за образуване на административно производство. Искане се постановяване на съдебно решение, с което наказателното постановление да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят Р. Т., редовно призована, не се явява и не се представлява. В постъпила писмена молба от нейния защитник не се възразява срещу разглеждане на делото в тяхно отсъствие с становището, че се поддържа жалбата по изложените в нея мотиви.

Административно – наказващият орган: Председател на Сметна палата

на Република България, редовно призован, не се явява. Представява се от упълномощен юрисконсулт, който оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. В пледоарията си навежда подробни съображения. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

При извършената служебна проверка от съда по допустимостта на жалбата се констатира, че същата е подадена в законоустановения срок и от легитимирана страна, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

От събраните в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства се установява следната фактическа обстановка:

На 12.09.2019г., в гр. Силистра, Коалиция „БСП за България“, ПП „НДСВ“, „Движение за радикална промяна Българска пролет“ и ПП „Мир“ образували местна коалиция „БСП за България“ за участие в изборите за общински съветници и кметове, проведени на 27.10.2019 г. Като партия, която да отговаря за приходите, разходите и счетоводната отчетност на коалицията, на основание чл. 164, ал. 2 от ИК била определена ПП БСП, а жалбоподателят Р. В. Т. била определена като лице, което отговаря за приходите, разходите и счетоводната отчетност. Местната коалиция била регистрирана в общинската изборителна комисия Силистра на 15.09.2019г.

На 22.10.2019 г. между М.С. Н., кандидат за кмет на община Силистра и Областния съвет на БСП – Силистра бил сключен договор за дарение на 1 800 (хиляда и осемстотин) лева за нуждите на предизборната кампания на коалицията за изборите за общински съветници и кметове на 27.10.2019г.

На 22.10.2019г. в гр. Силистра М. С. Н. представил декларация по чл. 169, ал. 2 от ИК и внесъл в брой сумата в размер на 1 800 лева в касата на ПП БСП – община Силистра (партията, определена да отговаря за приходите, разходите и счетоводната отчетност на коалицията), за което бил издаден и приходен касов ордер с № 25 от 22.10.2019 г. При извършена проверка на дейността на коалицията от страна на свид. П.Й. старши одитор Сметната палата било установено, че е извършено нарушение на чл. 170, ал. 1 от ИК, защото въпросното дарение не било внесено по банков път, а сумата била внесена в брой в касата на ПП БСП – община Силистра. Във връзка с констатираното нарушение до жалбоподателят Р. Т. била изпратена писмена покана с изх. № 48-00-57/11.02.2020 г., с която била поканена да се яви в

Сметната палата за съставяне и връчване на АУАН. Същата обаче не се явила в указания срок, поради което в нейно отсъствие и в присъствието на двама свидетели свидетелката П. Й., на длъжност „старши одитор“ в дирекция „Специфични одити“ в Сметната палата съставила АУАН № ИК-30 от 20.02.2020г. против жалбоподателката Р. Т., в качеството на лице по чл. 164, ал. 2 от ИК, за констатираното нарушение на чл. 170, ал. 1 от ИК, извършено на 22.10.2019г.

На 27.02.2020г. АУАН бил връчен срещу подпис на жалбоподателката Т., която вписала в него, че ще представи писмено възражение в тридневен срок. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу акта били подадени писмени възражения, в които било посочено, че ангажиментите на жалбоподателката за отчитане на предизборната кампания били временни, както и че сумите били предавани от хората в щаба с подписани договори за дарение и декларация за произход на средствата. Въз основа на така съставения акт било издадено обжалваното наказателно постановление.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на показанията на свидетелите П. Й., Д. Д. и Ц. Ц., както и от приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства. Съдът кредитира показанията на свидетеля П. Й. (актосъставител) като обективни, последователни и логични, като същите изцяло кореспондират с писмените доказателства по делото. От показанията на този свидетел се установяват обстоятелствата около извършването на процесната проверка, резултатите от нея, както и съставянето на АУАН, като възприе и показанията на свидетелите Д. Д. и Ц. Ц.. При разпита си свидетелката заявява, че при извършения от нея финансов одит в касата на местната коалиция „БСП за България“ била постъпила сумата над 1 000 лева от едни от дарителите на коалицията, а не по банков път, което обстоятелство не било осчетоводено от жалбоподателката. В сходен смисъл са показанията и на двамата свидетели по акта. Съдът кредитира в цялост и приобщените към доказателствените материали писмени доказателства, тъй като същите са относими към предмета на доказване, непротиворечиви са в своята цялост и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда. Приобщените по делото доказателствени източници, тълкувани поотделно и в своята взаимовръзка, в пълнота сочат на възприетата от съда фактическа обстановка.

Предмет на преценка на настоящето производство е съответствието на санкционния акт както с материалния, така и с процесуалния закон.

Както АУАН, така и обжалваното наказателно постановление са били издадени от компетентните органи и в рамките на законоустановените давностни срокове по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН.

Отразяването на обстоятелствата по нарушението и дадената правна квалификация в акта и постановлението са били съобразени с изискванията на чл. 42 т.5 и чл.57, ал.1 т.5 и т.6 от ЗАНН.

Възражението на жалбоподателя, че АУАН бил издаден извън сроковете, посочени в чл. 34 от ЗАНН, съдът намира за неоснователно, доколкото процесното нарушение е извършено на 22.10.2019г., като същото е установено на 05.02.2020 г. при извършения одит, а АУАН е съставен на 20.02.2020г.

При съставяне на АУАН и издаване на обжалваното НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Двата процесуални акта съдържат визираните в чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН като минимално изискуемо съдържание реквизити. Както в акта, така и в издаденото въз основа на него НП нарушението е достатъчно ясно описано, коректно са отразени датата, мястото и обстоятелствата, при които е извършено, като му е дадена и съответната правна квалификация. Не е налице противоречие между словесното описание на фактите и дадената правна квалификация на нарушението. Актът е съставен в отсъствието на нарушителя съгласно чл. 40, ал. 2 от ЗАНН и в присъствието на двама свидетели на неговото съставяне, като препис от акта е връчен срещу подпис на нарушителя. Последният е упражнил правото си на защита, като е подал писмени възражения срещу акта, които наказващият орган е отхвърлил като неоснователни. От своя страна, процедурата по връчване на обжалваното НП също е редовно изпълнена. С оглед изложеното съдебният състав приема, че не е било ограничено правото на защита на санкционираното лице да разбере в извършването на какво административно нарушение е обвинено, респективно да организира защитата си.

От събраните по делото доказателства безспорно е налице извършено административно нарушение от жалбоподателя Р. В.Т. по чл.170, ал.1 от ИК.

От обективна страна изпълнителното деяние е формално и се счита за

извършено чрез бездействие. Според посочената като нарушена разпоредба на чл. 170, ал. 1 от ИК финансирането на приходите и разходите, свързани с предизборната кампания, на стойност над 1000 лв., се извършва по банков път. Съгласно разпоредбата на чл. 476 от ИК при нарушение на общия размер на финансирането по чл. 165, на забраните по чл. 168, както и при нарушение на изискването по чл. 170, ал. 1, на лицето или лицата по чл. 164 се налага глоба от 3000 до 15 000 лв. Настоящият съдебен състав намира, че от представените книжа за образуване на коалицията е видно, че безспорно жалбоподателката Р. Т. е била лицето, което е определено да отговаря за приходите, разходите и счетоводната отчетност, така както изисква разпоредбата на чл. 164, ал. 2 от ИК. От друга страна, от приходния ордер и договора за дарение безспорно се установява, че същото е било осъществено за нуждите на предизборната кампания на коалиция „БСП за България“ за изборите за общински съветници и кметове на 27.10.2019 г. Също така се установява, че дарената сума е в размер над 1 000 лева, а именно – 1 800 лева, като същата е внесена в брой в касата на ПП БСП – община Силистра (партията, определена да отговаря за приходите, разходите и счетоводната отчетност на коалицията), а не е изплатена по банков път. С оглед на изложеното, съставът на съда счита, че процесното нарушение е безспорно установено от обективна и от субективна страна, като възраженията за липса на вина у жалбоподателя за извършеното нарушение се явяват неоснователни. Какви функции е изпълнявала жалбоподателката по отношение на общинския и областния съвет на политическа партия БСП няма отношение към процесното нарушение, защото тази дейност е извън предмета на процесното дело. В цитирания текст от ИК изрично е предвидена отговорност за лицата по чл. 164 от ИК за всички нарушения по чл. 170, ал. 1 от ИК, а от представените книжа за образуване на коалицията несъмнено се установява, че именно жалбоподателката Т. е посочена като лицето, което да отговаря за приходите, разходите и счетоводната отчетност по време на предизборната кампания.

От субективна страна деянието е било извършено виновно и при форма на вина - пряк умисъл. В разглеждания случай е установено, че жалбоподателката е била запозната, че е лице по чл. 164, ал. 2 от ИК в провеждащата се предизборна кампания, като това е видно от факта, че същата е водила касовата книга на коалицията и основно тя е оперирала с

парите от касата на коалицията. Като лице по чл. 164 от ИК тя следва да е била информирана за специалните си задължения, свързани с отчетността на предизборната кампания и с възможността да носи отговорност за нарушаване на правилата на ИК от коалицията.

По отношение на вида и размера на наказанието съдът счита, че същото е било индивидуализирано правилно в минималния, предвиден в закона размер, с оглед констатациите, че нарушението е първо по ред, като за съда е невъзможно да намали размера му.

Съдът намира, че процесното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, поради което правилно жалбоподателят е санкциониран за него. Прозрачността на финансирането на политическите партии и коалиции и счетоводната отчетност на приходите и разходите им по време на предизборна кампания са от изключително значение за протичането на изборния процес без злоупотреби и за осигуряване на възможности за контрол върху дейността на политическите партии и коалиции и начините на събиране и разходване на средствата им. В случая процесното нарушение разкрива типичната обществена опасност за нарушения от този вид и не са налице никакви смекчаващи обстоятелства, които да водят до противния извод. Следва да се отбележи, че при извършения одит на 05.02.2020 г. са установени не едно, а две нарушения на чл. 170, ал. 1 от ИК от страна на жалбоподателката Р. Т., които са свързани с две отделни дарения от М. Н. за нуждите на предизборната кампания на коалиция „БСП за България“ за изборите за общински съветници и кметове на 27.10.2019 г., всяко от тях в размер над 1000 лева и внесени в брой в касата на коалицията. Предвид изложеното, съдът счита, че нарушението е типично за вида си и не разкрива незначителна или по-ниска от обичайната степен на обществена опасност, поради което не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

При извършена служебна проверка по законосъобразността на обжалваното наказателно постановление не бяха констатирани допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи неговата отмяна на това основание.

С оглед гореизложеното съдът намира, че обжалваният административен акт е законосъобразен и следва да бъде потвърден.

При този изход на делото жалбоподателят Р. Т. следва да бъде осъдена да заплати на Сметна палата на Република България сумата в размер на 100.00 лева, представляваща възнаграждение за юрисконсулт, както и по сметка на СРС сумата от 05.00 лева в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

Воден от горното и на основание чл.63, ал.9 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно Постановление № ИК - 30/ 03.07.2020г. издадено от Председател на Сметна палата на Република България, с което на Р. В. Т. с постоянен адрес:, с ЕГН: ***** е наложено наказание глоба 3 000 лева извършено за нарушение по чл.170, ал.1 от ИК.

НА ОСНОВАНИЕ чл.63д, ал.4 от ЗАНН **ОСЪЖДА** Р. В. Т. с постоянен адрес:, с ЕГН: ***** да заплати по сметка на Сметна палата на Република България сумата в размер на 100.00 лева възнаграждение за упълномощен юрисконсулт, както и по сметка на СРС сумата от 05.00 лева в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването на страните пред Административен съд - София град.

Съдия при Софийски районен съд: _____